

Odnaczony Złotą Odznaką „Zasłużony dla Dolnego Śląska”
oraz „Medalem XXV-lecia Odzyskania Dolnego Śląska”

TEATR DOLNOŚLĄSKI

Sezon XXVI
1970/1971

w JELENIEJ GÓRZE

Dyrektor i Kier. Artystyczny – TADEUSZ KOZŁOWSKI
Zastępca Dyrektora – MARCIN TALARCZAK
Kier. Literacki – JÓZEF KELERA

WALENTYN KATAJEW

KWADRATURA KOŁA

Komedia w trzech aktach

Przekład — Kazimierz Brodziński
Brodzikowski

Scenografia . . . — TERESA DAROCHA

Reżyseria . . . — JOWITA PIENKIEWICZ

★ Premiera — Maj 1971 r. w Dzierżoniowie ★

WALENTYN KATAJEW

Jeden z najbardziej popularnych i cenionych pisarzy radzieckich, satyryk, komediopisarz, najszerzej znany w Polsce jako autor bardzo wartościowych powieści dla młodzieży. Jest jednym z nielicznych autorów radzieckich tłumaczonych i granych w Polsce już w okresie międzywojennym.

Urodzony 28 stycznia 1897 roku. Debiutował w latach dwudziestych powieścią satyryczną „Defraudanci” (1926, wydanie polskie już w dwa lata później). Rozgłos przyniosła mu komedia „Kwadratura koła” (1928, prapremiera polska 1930). Do bardziej znanych utworów Katajewa należy także powieść z okresu pierwszej pięciolatki „Czasie naprzód” (1932, wydanie polskie 1936).

Wśród młodych czytelników szczególną popularnością cieszy się dzisiaj jeszcze „Samotny biały żagiel” (1936, wydanie polskie 1938), jedna z klasycznych już pozycji radzieckiej literatury dla młodzieży, osnuta wokół wydarzeń rewolucji 1905 roku. Fabularną kontynuacją „Samotnego białego żagla” są późniejsze powieści Katajewa: „Chutor w stepie” (1956, wydanie polskie 1957) i „Zimowy wiatr” (1960, wyd. polskie 1961). W roku 1937 Katajew wydaje powieść o wojnie domowej pt. „Ja syn ludu pracującego” (wyd. polskie 1951). Druga wojna światowa w twórczości Katajewa znalazła swój

obraz w popularnej powieści dla młodzieży pt. „Syn pułku” (1945, wydanie polskie 1950).

Kwadratura koła” to jedna z najdowcipniejszych komedii radzieckich lat dwudziestych. Pisana w czasach trudnych, w latach „chudych” i pełnych heroicznego wysiłku w budowaniu zrębów socjalistycznej gospodarki w Związku Radzieckim — prawie równoległa w czasie z „Łażnią” i „Fluskwą” Majakowskiego — traktuje te trudności życiowe z młodzieńczym humorem i szczerym optymizmem, a bez klajstru. Nadto z dużą dozą zdrowego rozsądku wobec tak zwanej „drętwej mowy”. Zabawna w swoim komediowym pomysłe, rehabilituje ograny skądinąd motyw czworokąta dwóch par małżeńskich w sposób bardzo świeży i czysty w tonie: transponuje ten motyw na bardzo szczerze, ujmujące młodzieńcze uczucia i przywraca go na powrót tradycji ludowej farsy.

„Kwadratura koła” cieszyła się zasłużonym powodzeniem na scenach polskich już w latach trzydziestych. Wznowiona w jednym z teatrów łódzkich w roku 1956, po okresie socrealizmu, działała wówczas jak bardzo ożywczy ładunek humoru. Spodziewamy się, że tych cech dotąd nie zatraciła.

O S O B Y

- Pietia — RAJMUND WOLFF
- Wazia — RYSZARD MRÓZ (adept)
- Ludmiła — KRYSTYNA WOLAŃSKA
- Tonia — MAŁGORZATA MREŁA
(adeptka)
- Flawiusz — ZBIGNIEW STOKOWSKI
- Jemielian
Czarnoziemnyj — ZBIGNIEW SZYMCZAK

Przedstawienie prowadzi —

Władysław Sawko

Kontrola tekstu —

Maria Makowska

W REPERTUARZE

A. Feliński — „BARBARA RADZIWIŁÓWNA”
reż. W. Skibiński scen. St. Bąkowski

A. Osiecka — „APETYT NA CZEREŚNIE”
reż. T. Kozłowski scen. E. Nahlik

Molier — „ŚWIĘTOSZEK”
reż. J. Pieńkiewicz scen. E. Nahlik

B. Brecht — „DOBRY CZŁOWIEK
Z SECZUANU”
reż. W. Laskowska scen. Z. Pietrusińska

R. Thomas — „PUŁAPKA NA SAMOTNEGO
MEŹCZYZNĘ”
reż. S. Burczyk scen. A. Markowski

T. Rózewicz — „ŚWIADKOWIE”
reż. J. Pieńkiewicz — scen. T. Darocha

Cena 0,50 zł.

Kierownik techniczny
MIECZYŚLAW KULCZYK

Kierownik sceny
TADEUSZ TEKIELA

Brygadier sceny
ANTONI CHICZEWSKI

Rekwizytor
RYSZARD WOJNAROWSKI

Światło
DIMOS BALDZIS



Kierownicy pracowni:

krawieckiej
JANINA NICEK

stolarskiej
WACŁAW SMERECZYŃSKI

perukarskiej
JÓZEFA GRABOWSKA

szewskiej
ALEKSANDER DRAL

malarskiej
HELIODOR JANKOWSKI

tapicerskiej
FRANCISZEK BRZEGOWY

modelarskiej
GRZEGORZ RACKIEWICZ

elektrotechnicznej
BENEDYKT ZIENTALAK